

Dacă vrei viața cea nouă, leapădă, mai întâi, lăcomia pântecelui și, apoi, străduiește-te să te ostenești cât poți mai mult. Osteneala ta este munca pe care o faci, canonul tău.

Noi, oamenii, suntem nemulțumiți de toate, nicicând nu-l vom spune mulțumesc lui Dumnezeu. De-ar coborî chiar și îngerii și Maica Domnului ca să ne

lumineze și să ne întărească și să ne binecuvânteze, nici atunci nu vom fi mulțumiți. Când vor pleca, o să ne exprimăm nemulțumirea: „De ce a plecat Maica Domnului? Ce-am făcut?”. Avem nevoie de isihie, de siguranța Sfântului Duh în inima noastră.

Sursa: **Arhimandritul Emilianos Simonopetritul**, *Tâlcuiri la canoanele monahale ale sfinților Antonie, Augustin și Macarie*, Editura Egumenița, 2015

PROGRAMUL LITURGIC

Luni 26 aprilie	18:00	Sfânta și Marea Luni (Denia)
Mărți 27 aprilie	18:00	Sfânta și Marea Mărți (Denia)
Miercuri 28 aprilie	18:00	Sfânta și Marea Miercuri (Denia)
Joi 29 aprilie	07:00	Ceasurile și Sfânta Liturghie a Sfântului Vasile cel Mare, unită cu Vecernia
	18:00	Denia celor 12 Evanghelii
Vineri 30 aprilie	07:00	Ceasurile împărătești și scoaterea Sfântului Epitaf
	17:00	Prohodul Domnului
Sâmbătă 1 mai	08:00	Ceasurile și Sfânta Liturghie a Sfântului Vasile cel Mare, unită cu Vecernia
	23:00	Slujba Învierii
Duminică 2 mai	12:00	Vecernia Învierii → A doua Înviere

Pentru versiunea digitală și extinsă a buletinului, abonați-vă pe sfantul-ilie.ro.
Strada Doamnei, nr. 18, Sector 3, Capitală

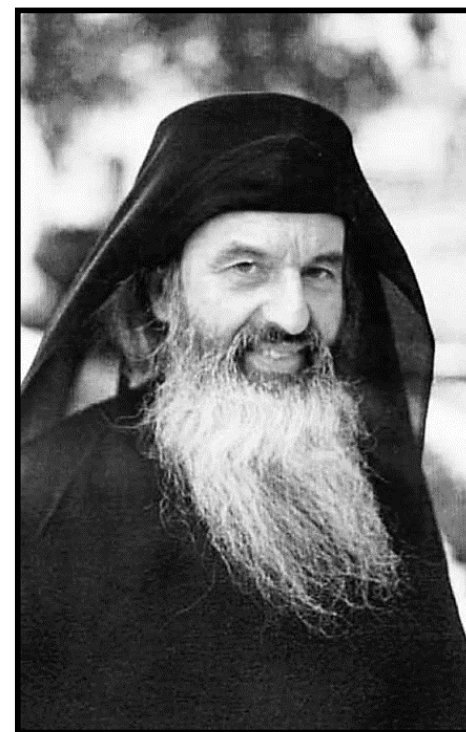
BULETINUL PAROHIEI

SFÂNTUL ILIE - HANUL COLȚEI

„Să știți că tot globul e o închisoare pentru toată lumea, unii ies pe brânci, alții în picioare, alții după cum se comportă în închisoarea asta mare care este lumea.”

– Constantin (Tache) Rodas

Nr. 387 / 25 aprilie 2021

PĂRINTELE
RAFAIL NOICA

SCHITUL LĂZEȘTI, MUNȚII APUSENI

SMERENIA ESTE POARTA DESCHISĂ IUBIRII

Dumnezeu a dezvăluit esența sau firea omului tot prin trăire. Nu ne-a explicat cu degetul: „așa”, ci Dumnezeu S-a întrupat în trupul și istoria noastră, a trăit viața noastră și a murit moartea noastră și ne-a dat, pentru prima dată în istorie, lucruri care n-au existat până atunci la om: Înviere, înălțare și ședere de-a dreapta Tatălui. Iisus nu numai ca Fiu al lui Dumnezeu șade de-a dreapta Tatălui (ca Fiu, nu S-a despărțit niciodată de Tatăl). În Iisus este și omul care șade de-a dreapta Tatălui, potențial tu, suflete! Noi ședem de-a dreapta Tatălui. Aceasta este adevărata antropologie, pe care ne-a arătat-o Iisus.

Da, suntem mai mici și mai sărăcăcioși ca alții, poate, dar mă

gândesc și la cuvântul Domnului care spune că, deși drojdia în aluat este puțină și mică, dospește tot aluatul și fără de ea pâinea nu se poate face. Tot așa, să nu ne poticnim în privința noastră, văzând cât de smerită este Biserica Ortodoxă. Chiar dacă, aparent, lucrarea lui Dumnezeu în Ortodoxie este mică, în realitate ea este o lucrare mare, numai că omul nu o vede. [...]

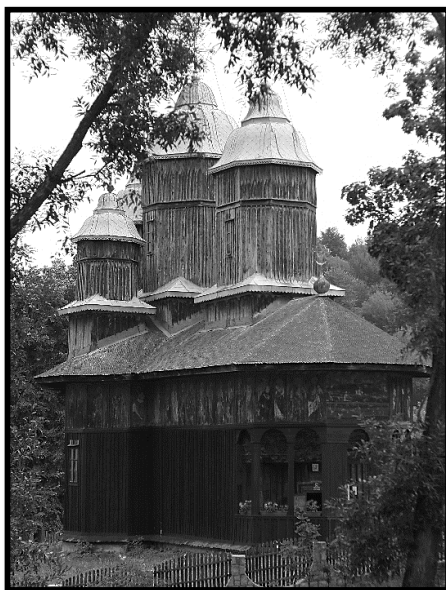
Mult mai mare este lucrarea lui Dumnezeu decât se vede. Și cred că noi putem să ne încredințăm Domnului, că știe El ce face, chiar când nu vedem noi, chiar când în ochii noștri n-are aerul că știe ce face. Domnul de multe ori nu ne întreabă pe noi, însă știe El mai bine. Și cred că, dacă noi ne trăim smerit viața noastră, în sensul adevărat, dumnezeiesc, smerenia aceasta este poarta deschisă iubirii și iubirea este porunca cea dintâi a Domnului. Deci, trăind în iubire, trăind în înțelegerea aproapelui, înțelegându-l și în păcatul lui (fiindcă și eu sunt păcătos și nu trebuie să judec), împlinind poruncile lui Dumnezeu, se face în fiecare dintre noi o lucrare de a cărei măreție nici nu ne dăm seama. Ne dă Dumnezeu crâmpenie de vederi dintr-astea, ca să ne încurajeze.

Odată, când am fost la Muntele

Athos, acum mulți ani, am rămas entuziasmat de căldura cu care am fost primit de călugări. Ce primitori erau! Ce înțelegători! Și i-am spus unui călugăr: „Oriunde aș intra aici, în mănăstiri și schituri, pe oricine aș vedea, parcă l-am cunoscut din copilărie”. Ce mi-a răspuns călugărul? Zice: „Noi, ortodocșii, ne iubim înainte să ne cunoaștem.”

Și am înțeles că este adevărat cuvântul lui. Esențial ne cunoaștem, mai ales cei care trăim cu rugăciunea.

Sursa: **Ieromonahul Rafail Noica**, *Celălalt Noica*, Ed. Sophia/Ed. Partener, 2000

**SFÂNTUL VASILE
DE LA POIANA MĂRULUI**

1692 – 1767

DE ȘAPTEZECI DE ORI CÂTE ȘAPTE SĂ IERTĂM

Eu, o, prietene, fiind om neputincios, când greșesc față de cineva, voiesc ca acela să mă ierte. De asemenea, mă silesc, chiar dacă inima mea se împotrivește, să iert și eu fratelui meu greșelile lui față de mine. Până când, însă? Nu de șapte ori, zice Domnul, ci de șaptezeci de ori câte șapte, dacă ne va greși și-i va părea rău, să-i iertăm lui. Aceasta este pravila și dreptarul nostru, pe care, dacă le-am păzi, nimeni nu ne-ar strica dragostea dintre noi și împreună-viețuirea noastră.

Dar adesea, înclinarea noastră de a ne acoperi greșelile și a ne dezvinovăți – pe care cineva a numit-o unealtă a diavolului – nu ne lasă să ne luăm asupra-ne vinovăția, cum ne este porunca, ci ne îndeamnă să o punem în sarcina fratelui nostru, iar pe noi să ne socotim nevinovați, ceea ce vădit este o minciună. Fratele este vinovat că m-a supărat, iar eu am păcătuit că nu am răbdat. Amândoi am greșit în fața poruncilor lui Hristos și totuși aruncăm vina unul asupra celuilalt. Și astfel ne pierdem sufletele și ne osândim ca și aceia, numai pentru că umblăm a ne dezvinovăți, și nu pentru păcat, căci nu este în lumea aceasta om fără păcat, chiar de ar fi sfânt și de ar viețui numai o zi pe pământ. Deci

este lucru lămurit că nu numai pentru păcate vom fi osândiți, toți cei care ne împotrivim poruncilor lui Hristos, ci și pentru aceea că vrem să ne ascundem vinovăția.

Sursa: **doxologia.ro**

**PĂRINTELE EMILIANOS
SIMONOPETRITUL**

1934 - 2019

SPRE ISIHIE

Cine începe să-și piardă legătura cu pocăința suferă un dezechilibru: mai întâi se dedă la mâncare, apoi la vorbărie și, în cele din urmă, la încercarea de a atrage dragostea celorlalți, de a ajunge centrul atenției, de a voi să fie ceva în mediul lui. Dar nimeni nu-l recunoaște, pentru că fiecare este aplecat spre propriile sale probleme, spre propriile lui griji, spre propria sa viață. Și așa începe să se îmbolnăvească...!